

Den traditionella polisrollen

En intervjustudie med manliga polisaspiranter om ideal av maskulinitet och rollförväntningar inom polisen.

Omar Alomari, Jacob Heikkinen & Nils Löfgren

Höstterminen 2022

Självständigt uppsatsarbete

Huvudområde: Kriminologi

Institutionen för juridik, psykologi och socialt arbete

Handledare: Louise Frogner

Förord

Vi har haft förmånen att genomföra denna studie med hjälp av oss tillgiven handledare som bidragit med uppmuntrande, vägledande och konstruktiva kommentarer som varit till arbetets gagn. Vi vill därmed rikta stort tack till vår handledare men även informanterna som möjliggjorde genomförandet av denna studie.

Omar Alomari, Jacob Heikkinen och Nils Löfgren

Örebro, 2023

Den traditionella polisrollen

Sammanfattning

Den föreliggande studiens syfte var att undersöka förekomsten av en hegemonisk maskulinitet i manliga polisaspiranternas beskrivningar av en inledande interaktion med polisens yrkeskultur, yrkesroll och rollförväntningar. Detta för att belysa hur polisrollen är baserad på traditionella föreställningar av maskulinitet samt för att eventuellt kunna identifiera möjliga förbättringsområden för den svenska polisen i dess arbete för inklusion och mångfald. Detta genomfördes med hjälp av fem semistrukturerade kvalitativa intervjuer med manliga polisaspiranter under deras femte termin på polishögskolan. Tidigare forskning har i dessa avseenden beskrivit förekomsten av maskulinitet inom polisen som problematiskt, där poliser som inte går i linje med maskulina ideal särbehandlas, eller utesluts. Resultaten påvisade att yrkeskulturen reproducerades genom att polisaspiranterna var angelägna om att låta deras yrkesroll formas enligt äldre yrkesnormativa definitioner av polisen. Vidare identifierades en polisiär jargong som syftade till att bilda en homosocialitet inom kåren på basis av informella strategier av insocialisering. Ytterligare resultat pekade på att det förekommer hierarkiseringen av maskulina attribut inom yrkesrollen, där en hegemonisk polisroll definierades enligt egenskaper av självsäkerhet, medvetenhet och fysisk förmåga. Enligt våra resultat ter sig således maskulinitet som en förutsättning för att lyckas som polis, där det bland annat redovisades för hur maskuliniteten underbygger den auktoritet som polisen besitter.

Nyckelord: Yrkeskultur, Yrkesroll, Rollförväntningar, Polisaspirant, Hegemonisk maskulinitet, Maskulinitetsideal, Insocialisering, Homosocialitet, Hierarkisering.

The traditional police role

Abstract

The purpose of the present study was to investigate the presence of hegemonic masculinity in male police trainees' descriptions of an initial interaction with the police's professional culture, professional role and role expectations. Thus to highlight how the police role is based on traditional notions of masculinity and to possibly identify possible areas of improvement for the Swedish police in its work for inclusion and diversity. This has been done by using five semi-structured qualitative interviews with male police trainees during their fifth semester at the police academy. In these respects, previous research has described the existence of masculinity within the police as problematic, where police officers who do not align with masculine ideals are treated differently or excluded. The results showed that the professional culture was reproduced in that the police trainees were keen to let their professional role be shaped according to older professional normative definitions of the police. Furthermore, a police jargon is identified which aims to form a homosociality within the corps on the basis of informal strategies of insocialization. Additional findings indicated that there is a hierarchization of masculine attributed within the professional role, where a hegemonic police role is defined according to characteristics of assertiveness, awareness and physical ability. According to our results, it is the case that masculinity is a prerequisite for success as a police officer, where it is reported, among other things, how masculinity underpins the authority that the police possess.

Keywords: Professional culture, Professional role, Role expectations, Police trainees, Hegemonic masculinity, Masculinity ideal, Insocialization, Homosociality, Hierarchization.

Criminology III, Autumn 2022. Supervisor: Louise Frogner.

Innehållsförteckning

<u>Den traditionella polisrollen</u>	1
Yrkeskulturen, normer och värderingar inom polisen.....	1
Den typiska polisen.....	2
<i>Polisen och rollförväntningar</i>	3
Polisen och maskuliniteten.....	4
<i>Den hegemoniska maskuliniteten</i>	4
Generationellt överförande av yrkeskulturen och normer.....	5
<i>Polisutbildningen</i>	6
Kunskapslucka.....	6
Syftesformulering och frågeställningar.....	7
<u>Metod</u>	7
Data och material.....	7
Urval.....	8
Intervjugenomförande.....	9
Analysmetod och bearbetning av datamaterial.....	9
Tillförlitlighet.....	10
Etiska hänsynstaganden.....	11
<u>Resultat och Analys</u>	12
Yrkeskultur och roller.....	12
<i>Betydelsen av erfarenhet</i>	12
<i>Jargongen och tillrättavisandet</i>	14
<i>Polisrollen och rollförväntningarna</i>	15
<i>Yrkeskultur och roller: Avslutande reflektion</i>	17
Den hegemoniska och underordnade maskuliniteten.....	18
<i>Den hegemoniska och underordnade maskuliniteten:</i> <i>Avslutande reflektion</i>	20
Polisrollen och vikten av maskulina egenskaper.....	21
<i>Maskulinitetens inverkan på polisrollen</i>	21
<i>Den beskyddande myndigheten och betydelsen av pondus</i>	23
<i>Femininitet som komplement</i>	24
<i>Polisrollen och vikten av maskulina egenskaper: Avslutande reflektion</i>	26
<u>Diskussion</u>	27
Viktiga och överraskande resultat.....	27
Styrkor och svagheter.....	29
Praktiska implikationer och vidare forskning.....	29
<u>Referenslista</u>	31
<u>Bilagor</u>	34
Bilaga 1 - Informations- och samtyckesbrev.....	34
Bilaga 2 - Intervjuguide.....	36

Den traditionella polisrollen

Polisforskningen i en svensk kontext är förhållandevis begränsad där tidigare forskning inom området tenderat att huvudsakligen utvärdera och analysera polisiära metoder och arbetssätt (Brå, 2018). Allt fler studier har dock sedan 90-talet börjat se till uppbyggnaden av den polisiära yrkeskulturen och därigenom studerat de normer och värderingar som ligger till grund för polisens yrkesroll (Pettersson, 2015). Ingrid Lander (2013) beskriver hur normerna som förmedlas via media/populärkultur men även inom poliskulturen väcker föreställningar och idealiserar traditionella maskulina attribut såsom styrka, fysisk förmåga, auktoritet och överordning som vidare utformar förväntningar på den ideala polisen. Polisorganisationen är här också angelägna att belysa egenskaper som efterliknar dessa ideal på deras hemsida, där fysisk och psykisk förmåga samt självsäkerhet tolkas som eftersträvansvärda egenskaper inom polisrollen (Se Polisen, 2019; Polisen 2021). Så länge som förväntningar på polisrollen bygger på föreställningar och traditionella normer av maskulina ideal hämmas möjligheten för mångfald av identiteter inom polisväsendet. Detta då idealiserade bilder av den "traditionella polismannen" blir den givna preferensen i utformningen av polisidentiteten, vilket resulterar i att dem som inte lever upp till idealen särbehandlas (Prokos & Padavic, 2002). Forskning har därtill visat att normerna, trots en ökning av mångfalden inom polisen är starkt etablerade och att polisstudenter socialiseras i den rådande yrkeskulturen redan under utbildningens början (Lander, 2013; Rantatalo, Karp, Ghazinour & Lauritz, 2015). Syftet med den föreliggande studien är därför att undersöka manliga polisstudenters syn på polisens yrkeskultur, rollen som polis och med hjälp av deltagarnas berättelser identifiera eventuella uttryck av maskulina, hegemoniska mönster. Detta är viktigt för att upplysa om, och motverka uppkomsten och det generationella överförandet av de traditionella, maskulina normerna som formar yrkeskulturen.

Yrkeskulturen, normer och värderingar inom polisen

Polisens yrkeskultur kan definieras som "[---] kollektiva mönster ifråga om referensramar, attityder och förhållningssätt som i sin tur avspeglar sig i kollektiva strukturer, normer och praktiker" (Granér, 2004, s.13). Lauritz (2009) betonar vikten av att se polisens yrkeskultur som mångfacetterad, där den inte utgörs av en given preferens av normativt beteende. Istället utgör polisen en organisation vari subgrupper existerar, det vill säga en mindre grupp individer knutna till varandra genom gemensamma egenskaper och sammanhang, i detta fall

genom att tillhöra samma yrkeskategori (Lauritz, 2009). Vad som dock är gemensamt bland samtliga kulturella subgrupper är att dessa tolkas som svårföränderliga, och innefattar därtill särpräglade yrkeskulturella attityder (Granér, 2004). Nationella och internationella studier beskriver härtill liknande aspekter av yrkeskulturen, där de poliskulturella normerna tolkas som oberoende tid och rum, således liknar dessa varandra oberoende av kontext. Dessa yrkeskulturella attityder grundas på "machoideal", och tenderar att lägga vikt vid fysiska maktmedel men även informella bestraffningsmetoder som vidare kräver att samtliga poliser har ett visst förhållningssätt till polisyrket (Andersson, 2003; Prokos & Padavic, 2002; Westman, 2015).

Granér (2004) menar att man skall se yrkeskulturen som ett kontinuum mellan två perspektiv, där det ena perspektivet inbegriper regelverkets och policydokument betydelse i polisens samhällsmandat, det vill säga det som är polisens officiella uppgift. Det andra perspektivet som Granér (2004) väljer att benämna som det autonoma, relaterar till polisens självständiga samhällskraft, där polisen innehar ett partsintresse inom vilket "klassiskt polisarbete" utgörs av att jaga och oskadliggöra hot kontra "skitjobb" som inkluderar kontaktskapande service etcetera. Granér (2004) beskriver att polisrollen formas inom det autonoma perspektivet, där yrkeskulturen, följaktligen attityderna och normerna lärs ut till gemene polisman/poliskvinna.

Den typiska polisen

Det finns många olika källor för definitioner av polisrollen och förväntningarna på den. Till exempel återfinns beskrivningar och definitioner i forskning om polisanställdas egen syn på polisrollen, hur polisen framställs i media och hur allmänheten ser på polisen (Huey & Riccardelli, 2015; Lander, 2013). Därutöver utformar även polisen själva bilden av vad som karakteriserar en bra polis genom exempelvis sina antagningskrav på polishögskolan. Polisen själva eftersträvar personer som besitter egenskaper såsom psykisk och fysisk uthållighet, egenskaper av initiativtagande och god stresshantering (se Polisen, 2019; Polisen, 2021). I relation till detta beskriver Lander (2013) hur det via media förekommer föreställningar av polisyrket som skapar förväntningar kring yrkesrollen bland polisstuderande, vari yrkesrollen tolkas som glorifierad enligt tapperhet, manlig styrka och uthållighet. Vad som dock åtföljer dessa förväntningar är en dissonans där den glorifierade bilden inte stämmer överens med den verkliga vardagen som till exempel innefattar polisens administrativa, eller kontaktskapande arbete (Huey & Riccardelli, 2015). Dock tenderar dessa bilder, trots bristande verklighetsförankring, att utforma föreställningarna kring yrkesrollen, som i sin tur

reproduceras och vidare befästs i yrkeskulturen (Huey & Riccardelli, 2015; Lander, 2013). Vidare beskriver Ekşi (2017) hur polisrollen kan definieras enligt föreställningar och självbilder av heroism, och att detta är en konsekvens av yrkeskulturens främjande av maskulina egenskaper och attribut. Polisforskningen hävdar att egenskaper av "hårdhet" men även tapperhet är grundläggande i befästandet av en yrkesidentitet anpassad efter den yrkeskulturella föreställningen inom polisen (Allison, m.fl., 2019; Steinþórsdóttir & Pétursdóttir, 2022). Karp & Stenmark (2010) och Westman (2015) beskriver hur polisstudenter anpassar sig till klassiska, äldre "polistraditioner" för att bli tillskrivna sådana, ovan beskrivna egenskaper och därigenom kunna tilldelas en vedertagen polisroll. För att därigenom kunna utforma en allmänt accepterad polisroll så krävs det anpassning och underkastelse till de befintliga yrkeskulturella normerna (Prokos & Padavic, 2002; Steinþórsdóttir & Pétursdóttir, 2022). Vad som härvid karaktäriserar en bra polis kan enligt forskningen tolkas i linje med "den som uppfyller de etablerade normerna", vilket enligt polisens egna utlåtanden går i linje med fysisk och psykisk styrka (Jfr Polisen, 2021).

Att således se till den typiska polisrollen som ett resultat av de normativa föreställningar som delges inom yrkeskulturen och organisationen, medför detta en bild över hur kulturen befästs i sättet det finns ett anförtrouende till äldre, mer erfarna kollegor (Karp & Stenmark, 2010). Därigenom kan den typiska polisen ses som trofast dessa beskrivna normer av machoideal.

Polisen och rollförväntningar. Studier påvisar att poliskulturen ger upphov till gruppträck som vidare medför interna krav på likriktning av samtliga poliser inom yrkesrollen (Granér, 2004; Westman, 2015). Rollen för den typiska polisen, och därtill förväntningarna på rollen som polis förblir således densamma oavsett personliga preferenser, vilket medför att individer behöver förhålla sig till de krav som existerar inom poliskulturen. Granér (2004) beskriver härvid vikten av att gå i linje med poliskollektivets likhetsnormer inom vilket ett brytande av dessa medför negativ särbehandling. Detta leder till att incitament betonas extra för att vidare tolkas som disciplinerad och icke-normbrytande enligt polisrollens innebörd.

Roller inom specifika kulturer eller olika former social samvaro har beskrivits teoretiskt i olika sammanhang, bland annat av Erving Goffmans dramaturgiska perspektiv (1974). Inom detta perspektiv hävdar Goffman (1974) att individer i framhävandet av sig själva styrs av regler den sociala samvaron formar. Då det inte är ovanligt att roller blir motsägelsefulla inom olika kontexter bildar individer flera samexisterande roller inom vilket

individer tillförser sig med flertalet kontextberoende identiteter styrda av normativa förväntningar. Goffman (1974) väljer att kontextualisera detta genom att se till teaterscenen där begreppet *rollförväntningar* etableras. Scenen refererar härvid till den samvaro där individer inom olika regioner planerar sitt framförande med avstamp i rollförväntningarna omgivningen formulerar. Det är i rollinnehavarens intresse att framföra sin roll mot specifikt mål, det vill säga mot de aktuella rollförväntningarna för att gå i linje med en instinktiv tolkning och förväntning av rollens innebörd. Detta teoretiska resonemang kan därför vara en utgångspunkt i förståelsen över polisens yrkeskultur, roller och de förväntningar som formas både på rollen och på de ramar den enskilde polisen förväntas agera inom.

Polisen och maskuliniteten

Maskuliniteter och maskulinitetsideal är svårt att beskriva vad det i en essentiell bemärkelse är. Begreppet relaterar enligt Connell (2008) till ett område i vilket genus konstrueras, och inbegriper sociala praktiker som män och kvinnor kan engagera sig i för att skapa kön. Maskulinitet är därmed någonting som skapas i genusrelationer, och skall inte tolkas som något som är färdigdefinierat per automatik. Maskuliniteten blir därigenom inte något som *är* utan *skapas* och *blir till* i olika kontexter, och ska härvid tolkas som en konfiguration.

Idealiserandet av traditionell maskulinitet inom polisen medför att andra egenskaper av "återhållsamhet" eller "passivitet" anses som avvikande (Connell, 2008; Prokos & Padavic, 2002). Andersson (2003) och Prokos & Padavic (2002) ser vidare till hur kvinnliga polisstuderande/poliser förhåller sig till en yrkeskultur där särskilda maskulina ideal betonas. De beskriver hur kvinnor i regel anses som avvikande då dem står i kontrast till dessa presenterade "maskulina" egenskaper, i vilket den traditionella/idealiserade bilden av *polismannen* föreskrivs som den eftersträvansvärda, men ouppnåeliga ikonerna för somliga (Andersson, 2003; Lander, 2013).

Den hegemoniska maskuliniteten. Maskulinitetsideal inom polisen, såsom de beskrivits i tidigare forskning kan förstås inom ramen för det som kallas för den hegemoniska maskuliniteten. Den hegemoniska maskulinitet refererar till en övergripande jämförelsekultur, där begreppet inbegriper dimensioner av hierarkisering (Connell, 2008). Det återfinns härvid idéer om en dominant och underordnad maskulinitet, där den hegemoniska maskuliniteten utgår från den för tillfället överordnade formen av maskulinitetsideal. Det finns således en distinktion inom denna teori, mellan särskilda attribut, beteenden eller ideal som ständigt kontrasteras och vidare utformar den övergripande hegemoniska (överordnade)

maskuliniteten. Dock skall detta tolkas som en tankefigur eller ett ideal snarare än ett faktiskt beteendemönster (Connell, 2008).

Vad forskning i grova drag hävdar är att hegemoniska idealen är en integrerad del av polisrollen, där faktum som våldsmonopol och legitim auktoritet medför att ett "förkroppsligande" av dessa ideal blir en förutsättning för att lyckas som polis (Andersson, 2003; Petterson, 2015). Likt poliskulturens krav på likriktning som Granér (2004) liksom Westman (2015) beskriver, hävdar Messerschmidt (2004) att hegemoniskapande projektet kräver en efterföljsamhet, där män på ett eller annat sätt relaterar till idealen som återfinns inom denna diskurs. Forskning som riktar sig till det hegemoniskapande projektet inom polisorganisationen talar dels om den implicita hierarkiseringen av egenskaper eller attribut kopplade till genus, där de maskulina egenskaperna och kroppen står i centrum för jämförelsen (Paoline, 2003; Prokos & Padavic, 2002). Petterson (2015) belyser i relation till detta hur manliga poliser provocerar fram bråk i syfte att framhäva överordning och auktoritet genom kroppen. Detta verifierar Ekşi (2017) i sin studie, men relaterar detta till att polisen samtidigt tar avstånd från omotiverat aggressivt beteende, då det skildrar en avvikande maskulin polisroll, enligt forskning benämnd som *toxisk* maskulinitet. Att på så sätt se den hegemoniska maskuliniteten inom polisen som en referenspunkt av jämförelse i yrkesrollen, kan detta förtydliga hierarkiseringar inom polisens yrkeskultur.

Generationellt överförande av yrkeskulturen och normer

Forskning har visat att poliser socialiseras in i den befintliga yrkeskulturen redan tidigt under sin utbildning genom utbildningsprocessens olika faser. De inledande faserna bidrar härmed att förankra en yrkesidentitet anpassad till den aktuella yrkeskulturen, där en identifikation med aktuella normer, attityder och värderingar delges via mer erfarna kollegor (Karp & Stenmark, 2010; Rantatalo, m.fl., 2015). Det bildas därigenom ett kulturöverförande mellan polisgenerationer, det vill säga att detta befäster äldre traditioner i en nybliven polisidentitet (Prokos & Padavic, 2002; Rantatalo, m.fl., 2015). Karp & Stenmark (2010) ger exempel på en av dessa faser genom att referera till aspirantperioden där polisstudenterna hellre infinner sig hos äldre, mer erfarna poliser än hos lärarna på polishögskolan. Författarna påvisar därmed att studenterna inskolats i attityder som polisyrket medför, vilket till viss del resulterar i att "äldre" värderingar och normer blir bestående än idag (Karp & Stenmark, 2010). Tidigare forskning inom en internationell kontext har vidare identifierat att det förekommer en "dold läroplan" (hidden curriculum), där kvinnliga polisstudenter särbehandlas inom utbildningen på basis av att dem som kvinnor inte kan leva upp till maskulinitetsidealet

(Haarr, 2005; Prokos & Padavic, 2002). Detta grundas på de faktum att de befinner sig bortom den traditionella, maskulina polisrollens ramar, vilket gör att dem inte kan få en godtycklig polis-identitet (Prokos & Padavic, 2002). Detta beskrivs vidare som ett försök av att bilda en homosocialitet inom poliskåren, där delade normer och attityder återskapar yrkesrollen och den tillhörande yrkeskulturen. Med förbehåll av vad Karp & Stenmark (2010) liksom Prokos & Padavic (2002) redovisar ser vi vikten av implementera tidiga insatser, redan i utbildningsstadium, i syfte att bryta de ideal som förespråkas inom polisverksamheten för att åstadkomma en förändring.

Polisutbildningen. Den föreliggande studien bygger på data från intervjuer med polisstuderande män i Sverige. Den svenska polisutbildningen består av fem terminer, inom vilket de första fyra terminerna till stor del består av teoretisk men också praktisk utbildning. Under dessa terminer förbereds studenterna genom att varva teori med praktik där mycket bygger på att öka självkänedom i relation till polisiära situationer. Polisstudenterna lär sig bland annat om mänskliga rättigheter, etik och polisens värdegrund. Den sista, femte terminen utgörs av en sex månaders polisaspirant-utbildning, vilket innebär att polisaspiranten får arbeta med kvalificerade handledare där studenten får uppleva polisarbetets arbetsuppgifter i praktiken. Polisaspiranten fungerar examinerande i syfte att se hur polisstudenten genom sina teoretiska samt praktiska utbildning lämpar sig och är redo för tjänsten som polis (Polisen u.å).

Kunskapslucka

Forskning kring polisutbildningen och yrkeskulturens inverkan på polisstudenter är bristfällig. Det saknas framförallt studier på *hur* och *när* befintliga kulturer, roller och förväntningar förmedlas hos nya poliser och polisstuderande i svensk kontext. Det har i huvudsak bedrivits studier kring angloamerikanska kontexter med fokus på hur kvinnliga poliser eller studerande möter och hanterar en maskulint dominerad profession och yrkeskultur. Tidigare forskning har således till en viss grad identifierat viktiga pusselbitar för att möjliggöra mångfald inom polisen när det kommer till kultur, normer och förväntningar. På så sätt ger forskningen förgrund åt möjligheten att skapa en mer inkluderande kontext för de som inte möter den hegemoniska jämförelsen. Då forskning sedan tidigare påvisat aspekter av den "dolda läroplanen" som främjar den starkt maskulint dominerade homosocialiteten som råder, är det viktigt att undersöka hur polisstudenter, i detta fall manliga polisstuderande ser på polisens yrkeskultur, roll och de förväntningar som finns på polisen för att identifiera potentiellt sett problematiska uttryck för det maskulina idealet inom

polisen. Detta för att få kunskap om socialiseringsprocessen nya poliser går igenom i syfte att befästa kulturer och ideal och för att på sikt hitta sätt att arbeta för mångfald och inklusion.

Syftesformulering och frågeställningar

Syftet är att undersöka hur manliga polisstuderande under sin aspiranttjänstgöring beskriver deras syn på yrkeskultur inom polisen, polisens roll och förväntningar på den. Vidare är syftet att undersöka om och hur uttryck för hegemonisk maskulinitet kan identifieras i deltagarnas beskrivningar samt om detta beskrivs som en förutsättning för att lyckas som polis.

- Hur beskriver informanterna yrkeskulturen inom polisen, och vilken betydelse den har för utformandet av yrkesrollen och dess förväntningar?
- Hur kan man urskilja mönster av hegemonisk maskulinitet i informanternas beskrivningar av deras inledande interaktion med yrkesrollen?
- Vilken betydelse har maskulina egenskaper i polisycket enligt informanterna?

Metod

Syftet med studien var att undersöka hur manliga polisaspiranter ser till polisens yrkeskultur, yrkesroll, rollförväntningar samt hur man kan urskilja ideal av maskulinitet i deras beskrivningar och upplevelser. Detta genomfördes med en kvalitativ forskningsmetod, där datainsamlingen gjordes med hjälp av semistrukturerade intervjuer. Valet av forskningsansats samt datainsamlingsmetod möjliggjorde för informanterna att förmedla sina egna upplevelser och reflektioner vilket för studiens syfte och tillhörande frågeställningar var det viktiga att fånga upp och analysera (Brinkmann & Kvale, 2015).

Data och material

Valet av semistrukturerade intervjuer som datainsamlingsmetod baseras i att det tillför en viss flexibilitet som möjliggör för informanterna att själva tala fritt om dess upplevelser och erfarenheter. Därtill bidrar detta med att vi, i rollen av intervjuare, har möjlighet att vid behov dirigera intervjun i mån av relevans för studiens syfte. En semistrukturerad intervjuguide utformades med syfte att bidra med en övergripande struktur och möjligheten att ställa följdfrågor, vilket fungerar som ett verktyg i att reducera risken för missförstånd och eventuella motsägelser som annars riskerar förekomma i intervjuer av mer öppen karaktär (Jfr Bryman, 2018). Intervjuguiden och tillhörande frågor utformades i syfte att nå informanternas livsvärld, med utgångspunkt i studiens syfte, frågeställningar och teoretiska utgångspunkt. Intervjuguiden består av fyra teman. Tema ett berörde den teoretiska och

praktiska delen av polisutbildningen, där vi ställde frågor angående informanternas upplevelser och förväntningar av utbildningen. Exempel på en fråga som under detta tema ställdes var: "Hade du några generella förväntningar på den praktiska aspirantdelen av utbildningen?". Tema två utgick från en övergripande bild av polisen, där frågor om informanternas egna uppfattningar och beskrivningar av en generell polisroll formulerats, ett exempel på en fråga är: "Hur skulle du beskriva en bra polis?". Tema tre utgjordes av bilden av informanternas egen polisroll, där frågorna var formulerade i stil med: "Vilka förväntningar har du på dig själv som polisaspirant?". Detta tema syftade till att anknyta till insocialisering i rollen där vi exempelvis ställde ytterligare frågor om hur privatlivet påverkas av yrkesprofessionen. Tema fyra utgick från maskulinitetsbegreppet, där frågor gällande informanternas uppfattning av maskulinitet och dess betydelse i polisycket ställdes. Ett exempel på en fråga inom detta tema var: "Har det faktum att du är man betydelse i polisycket enligt dig?". Under vardera tema formulerades uppföljningsfrågor som vid behov användes för att låta informanten utveckla sina resonemang, såsom "på vilket sätt?", "hur då?" eller dylikt. Tre pilotintervjuer genomfördes i syfte att se hur den konstruerade intervjuguiden fungerade i praktiken. Samtliga pilotintervjuer gjordes på kurskamrater vilket vidare bidrog med en inblick i hur frågeföljden fungerade. Pilotintervjuerna resulterade i att intervjuguiden modifierades i avseenden på hur frågorna var ställda, men även dess ordningsföljd. Då informanterna som ingick i pilotintervjuerna inte uppfyllde de i förväg bestämda inklusionskriterierna ingick dessa inte i en vidare analys

Urval

Informanter till studien rekryterades med utgångspunkt i två inklusionskriterier. De inklusionskrav som formulerats var att informanterna behövde vara i) män, och ii) studerande på termin fem på polisutbildningen, det vill säga under aspiranttjänstgöring. Med hjälp av en kombination av ett målstyrt- och tillgänglighetsurval tillfrågades först en bekant som mötte båda inklusionskriterierna. Redan vid första kontakt var vi tydliga med att informera informanterna om deras frivillighet att delta i studien, då en bekantskap med inledande informanten som i det här fallet, eller mellan informanterna i sig kan upplevas som en påtryckning av ett deltagande. Snöbollsurvalet återfinns i rekryteringsprocessen, där en inledande informant delgav oss ytterligare en eventuell informant som var av intresse enligt den aktuella kravprofilen med kontaktuppgifter och namn. En kontakt inleddes där det skickades det iväg ett färdigformulerat informations- och samtyckesbrev, vari information om studiens syfte, liksom informanternas etiska rättigheter återberättas. Denna process

upprepades med samtliga informanter vilket ledde till rekrytering av totalt fyra deltagare genom ett så kallat snöbollsurval (Jfr Yin, 2013). I samband med detta särskilde vi mellan “ändamålsenliga-” och “bekvämlighetsskäl” inom urvalsmetoden, där vi som författare bedömde informanternas eventuella bidrag till empirin, det vill säga om de kunde tillföra ytterligare intressanta aspekter, snarare än att se till bekvämlighet eller tillgänglighet. Totalt intervjuades fem informanter där vi under analysfasen ansåg oss ha uppnått en tillräcklig teoretisk, men även data-mässig mättnad i relation till teoretiska referensramar men även tidigare forskning. I dessa avseenden har vi dels upplevt att våra data inte stimulerar en ny teoretisk förståelse eller andra dimensioner av våra teoretiska kategorier, således en teoretisk mättnad (Jfr Bryman, 2018). Härtill bedömde vi även att intervjuerna gav en tillförlitlig känsla av att våra definierade teman var uttömda men även tillräckligt varierat mellan informanterna i datauppsättningar. Men där även likheter i informanternas resonemang återfinns. Därigenom bedömde vi att en tillräcklig datamättnad var uppnådd (Bryman, 2018).

Intervjugenomförande

I det föreliggande arbetet genomfördes fem semistrukturerade intervjuer, där samtliga intervjuer genomfördes digitalt. Intervjuerna tog i genomsnitt cirka 40 minuter och spelades in via ljudupptagning efter deltagarnas godkännande. Deltagarna fick välja tid och plats i syfte att eftersträva en för dem bekväm intervjusituation. Varje intervju genomfördes av två personer, en som ledde intervjun och en som antecknade eventuell information som kunde behöva följas upp. Intervjuguiden låg till grund för alla intervjuer, med mindre variationer i vilka följdfrågor som ställdes utifrån hur samtalet förflöt. I samband med intervjuernas gång förhöll sig samtliga intervjuare till studiens intresse vari vi inte talade mer än att ställa frågor vi ansåg vara aktuella för studiens syfte. Därefter lades stor vikt i att frågorna inte skulle vara utformade på ett sätt som eventuellt tolkas som ledande, för att således inte uppnå en eventuell “intervjuareffekt” (Bryman, 2018). Därutöver hade vi som författare ett responsivt förhållningssätt till följdfrågor, där vissa följdfrågor inte nödvändigtvis ingick i intervjuguiden men där instick av “kan du motivera?” eller dylikt medför en mer nyanserad bild av oss bedömda intressanta aspekter.

Analysmetod och bearbetning av datamaterial

Datamaterialets bearbetning utgick genom en process kallad “tematisk analys”. Hanteringen av datamaterialet utgår härvid från fem faser inom vilket det första steget är en sortering av anteckningar i den inledande *sammanställningen (1)*, som åtföljs av etiketterandet i

demonteringen (2). Detta kompletteras av en omorganisering och tematisering i steget benämnt som *remontering* (3). Avslutningsvis sker en *tolkning* (4), för att mynna ut i *slutsatser* (5) (Jfr Yin, 2013). Denna analysmetod inbegriper en konstant identifiering data som i en stegvis process urskiljs och tematiseras. Tillhörande denna metod är dess iterativa, upprepande utformning där materialet bearbetats flertalet gånger i syfte av att utvinna mönster av intresse (Yin, 2013). Vi delade därigenom in datamaterialet i de ovanstående stegen. I första fasen transkriberade vi våra intervjuer för att sammanställa all data, för att få en tydligare förståelse av innehållet. Transkriberingen bestod av en ordagrann återgivning av den insamlade data, där redigering av ljud från omgivning (stolskrap, harklingar) eller upprepningar genomfördes. Dock påverkades inte innebörden i utsagorna som konsekvens av redigeringen. I demonteringsfasen färgkodades materialet utifrån teoretiskt förankrade begrepp, där data som vi såg som relaterade till varandra tilldelades en färgkategori. Där vi började med att koda individuellt men som sedan sammanställdes i en gemensam bearbetning. I remonteringsfasen omorganiserades koder ytterligare där dem tilldelades teman. Det insamlade materialet delades in i tre huvudteman med sex tillhörande subteman med grund i studiens syfte och frågeställningar. I fjärde fasen *tolkning* analyserades det empiriska materialet i växelverkan med teoretiska referensramar, och tidigare forskning vilket mynnade ut i den femte och sista fasen; *slutsatser*.

Tillförlitlighet

Begreppet "tillförlitlighet" blir en väsentlig del i kvalitativ forskning, inom vilket det övergripande innehållet i den föreliggande studien eftersträvar god kvalitet i avseenden på de fördefinierade kriterierna: trovärdighet, pålitlighet, konfirmering och överförbarhet (Jfr Bryman, 2018).

Trovärdigheten har vi försökt tillgodose genom att studien förhållit sig till de regler och riktlinjer som finns inom kvalitativ forskning, vilket är av vikt inom den kvalitativa forskningsansatsen (Bryman, 2018). Vi som författare har därtill bemött en validering av det insamlade data, genom att redogöra en tolkning av empirin som informanterna delgav under intervjutillfällena. Detta möjliggjordes genom att under intervjun ställa följdfrågor till informanterna angående vår tolkning, och om detta anses gå i linje med vad dem själva delgivit. Detta då feltolkningar av data medför bristande trovärdighet (Jfr Brinkmann & Kvale, 2015).

Överförbarheten relaterar till noggrannheten, och möjligheten för generalisering till en annan kontext, vilket är problematiskt i kvalitativ forskning (Bryman, 2018). Å ena sidan

är det inte syftet med studien att generalisera, utan snarare bistå med en djupare kontextuell förståelse. Å andra sidan kan vi till viss del bemöta en teoretisk generalisering, där empirin kan härledas tillbaka till teoretiska ramar genom att låta de givna teorierna forma tematiseringen av empirin (Bryman, 2018). Vidare kan detta vara möjligt genom att befintlig forskning rapporterar om att poliskulturen är oberoende av tid eller miljö, vilket således innebär att våra teoretiska resonemang *möjligen* överensstämmer med andra sammanhang, dock inom liknande kontexter (Granér, 2004).

I syfte att tillgodose studiens *pålitlighet*, har en transparens och tydlighet eftersträvats genom att redovisa, motivera, samt diskutera de val som har gjorts i studiens genomförande. Vi eftersträvade vidare även en god interbedömarreliabilitet genom att se om varandras enskilda tolkning och kodning av informanternas utsagor var likartade (Jfr Bryman, 2018).

En fullständig objektivitet är i kvalitativ forskning omöjlig att uppnå. Detta syftar till att tillgodose studiens *konfirmering* (Bryman, 2018). Härvid eftersträvades objektivitet i den mån möjlig, exempelvis gällande utformandet av intervjuguiden. Härvid betonades tidigare forskning men även teori som en vägledning i skapandet av teman, där exempelvis temat *Den egna polisrollen* i intervjuguiden förankrades i tidigare studiers rapportering av *insocialisering* inom poliskulturen, för att en instinktiv eller subjektiv uppfattning inte ska styra insamlingen av data.

Etiska hänsynstaganden

I genomförandet av den föreliggande studien har vi tagit hänsyn till de fyra etiska kraven inom forskningsetiska principerna. Dessa forskningsetiska krav relaterar till informanternas rättigheter till dess anonymitet, konfidentialitet, frivillighet och integritet, som benämns som konfidentialitetskravet, informationskravet, samtyckeskravet och nyttjandekravet (Vetenskapsrådet, 2002). Dessa etiska krav har genom arbetets gång betonats, och vidare åtföljts genom att ett informationsbrev skickades ut till informanterna vid inledande kontakt. Detta brev inbegrep information om studiens syfte, dess upplägg och genomförande som sålunda svarar för *informationskravet*. Vidare fick den intervjuade information om dennes rättigheter vad gäller frivillighet, och att dess deltagande är deras ensak och att dem kan återkalla det när som helst under arbetets gång innan slutexaminerat material, vilket tillgodoser *samtyckeskravet*. Vidare försäkrades samtliga informanter om att de förblir anonyma och att dess namn, eller eventuella angivna platser blir redigerade i syfte att dess identitet eller ort av verksamhet inte kan fastslås i syfte av att gå i linje med *konfidentialitetskravet*. Därtill försäkrades informanterna om att allt insamlat material endast

behandlades utifrån studiens syfte, och att ingen tredje part får ta del av materialets originaltext (transkriberingen) eller ljudupptagning som därmed tillgodoser *nyttjandekravet*.

Avslutningsvis skall det tilläggas att trots att personuppgifter inte samlats in inom ramen för studien så har den GDPR-registrerats hos Örebro universitet enligt gällande riktlinjer. Detta för att vidare säkerställa god behandling och redovisning av data knutna till personer, enligt definierade regler.

Resultat och Analys

Resultaten från den tematiska analysen presenteras nedan utifrån de tre huvudteman och sex subteman som identifierats i analysprocessen. Dessa teman identifierades som: *Yrkeskultur och roller* där tre tillhörande subteman identifierades som; *Betydelsen av erfarenhet, Jargongen och tillrättavisandet* samt *Polisrollen och rollförväntningarna*. Därefter identifierades det andra huvudtemat som: *Den hegemoniska och underordnade maskuliniteten*. Det tredje och sista huvudtemat identifieras som: *Polisrollen och vikten av maskulina egenskaper* med tre tillhörande subteman: *Maskulinitetens inverkan på polisrollen, Den beskyddande myndigheten och betydelsen av pondus* och *Femininitet som komplement*.

Yrkeskultur och roller

Under detta första huvudtema presenteras resultat och analys som främst relaterar till den förstnämnda frågeställningen som riktar sig mot yrkeskulturen och dess inverkan på yrkesrollen. Därtill ämnar denna rubrik och tillhörande underrubriker bemöta den insamlade empirin som berör poliskulturella normer och dess inverkan på insocialiseringen i polisyrket. Materialet kommer presenteras nedan under följande subteman: *Betydelsen av erfarenhet, Jargongen och tillrättavisandet* och *Polisrollen och rollförväntningarna*.

Betydelsen av erfarenhet. I samtliga intervjuer framkommer betydelsen av erfarenhet och äldre kollegors syn på informanternas egna polisroller, det vill säga att de intervjuade polisaspiranterna är beredda att anpassa sig till kollegors syn på polisrollen för att därigenom passa in i sammanhanget. Flera av informanterna berättar här om en underliggande oro som grundas i att inte bli accepterad som en fullgod kollega och därigenom fylla ut uniformen. Detta föranleds enligt informanterna av den bristande erfarenhet kopplat till den provotid aspiranttjänstgöringen *de facto* innebär:

Alltså det finns ju en gräns mellan oss nytilkomna och de erfarna, när man är där och att man är just studerande. Man får liksom inte lika mycket plats i lunchrummet till en början och man har ju inte lika mycket att säga till om. Och det blir ju lite nervöst just att inte passas in känns det som. (Informant 1)

Alltså det handlar ju om hur erfarenheterna ser ut [...] jag har märkt att de erfarna tycker att vi är lite kantiga, alltså att vi inte når fram dit vi vill nå, vi kanske inte tar den smidigaste vägen eftersom vi inte kan lika bra som de erfarna som vet vilka lagrum vi kan använda, och att man känner sig lite utanför just på grund av att man inte har erfarenhet. Och just då känns det som om att man kanske har kommit lite fel typ. (Informant 5)

Karp & Stenmark (2010), samt Petterson (2015) noterar hur nyanlända kollegor till poliskåren i regel inställer sig hos de erfarna i syfte att inte tolkas som "ointresserad", och "oläraktig kollega". Att informanterna "vet sin plats", och att det i realiteten är kollegorna, instruktören, eller aspiranthandledaren som har det mesta att säga till om medför en gränsdragning inom vilket erfarna särskiljs, och om inte hierarkiseras mot erfarna (Granér, 2004). Aspirantens införlivande av polisrollen blir enligt Petterson (2015) styrd av kollegors syn på polisrollen och dess innebörd. Att informanterna själva är medvetna om att dem inte har mycket att säga till om förblir därmed ett sätt att förmedla de mer erfarna kollegornas betydelse i deras yrkesroll. Ett citat som tydliggör denna distinktion torde vara; "Man har fått förvarningar om att man inte ska komma till myndigheten och säga 'så här gjorde vi på skolan', det kommer inte flyga, så det finns ju absolut en gränsdragning, typ att man anpassar sig till erfarna kollegor" (Informant 1). Granér (2004) och Petterson (2015) hävdar i relation till detta att det finns ett behov av förutsägbarhet inom polisrollen, där känslan av att tro sig veta hur kollegor uppfattar och kommer agera minskar risken för "avstickare" och således bristande tillit. Genom att anpassa sig till implicita hierarkier av erfarenhet, och därigenom till äldre kollegor förhåller man sig till normen av likhet vilket signalerar förutsägbarhet och tillit som polis (Petterson, 2015).

Att härvid se till våra data i ljuset av vad Granér (2004) och Karp & Stenmark (2010) men även Petterson (2015) beskriver, ser vi hur informanterna anförtror sig till äldre kollegors definition av dess polisroll. Att därtill lägga vikt vid att inte referera tillbaka till vad man själv lärde sig under polisutbildningen, såsom informant 1 beskriver, skildras en misstro till sin egen erfarenhet. Att vidare tolka sin egen erfarenhet som bristande, verkar detta som om att erfarna kollegorna på nytt inskolar aspiranterna med avstamp i dess egna preferenser och värdegrunder för att skapa en tillits-ingivande framtida polis.

Jargongen och tillrättavisandet. Inom detta subtema utgår vi från att identifiera olika aspekter av polisens yrkeskultur och likhetsskapande praktiker genom att referera till en återgiven jargong. Detta då informanterna beskrivit att det återfinns ett särskilt förhållningssätt till andra poliser inom de polisstationer dem tjänstgör på. Vi identifierade härvid jargongen som tudelad, där två primära funktioner av den återfinns: Den ena relaterar till att jargongen blir ett verktyg att insocialisera polisaspiranter in i yrket, och den andra som påvisar att jargongen används för att skapa likriktning, det vill säga homosocialitet inom kåren. Två av informanterna lyfter härtill premisserna för yrkeskulturen då dem talar om hur jargongen baseras på skämtsamma anspelningar, och hur detta har en tendens av att eskalera och bli opassande:

Det finns oftast en skämtsam jargong, jag tycker inte att det handlar om trakasserier eller mobbning [tystnad] men samtidigt så upplever jag den som en ganska hård och personlig jargong ibland, där vissa ibland skämtar för mycket på andras bekostnad typ, men samtidigt så gör alla det. (Informant 4)

Man slussas ju in i en speciellt yrke där man skämtar ganska grovt, öppet och fritt och vissa tar fram sina sidor där de kanske driver för mycket eller säger opassande saker som man inte säger ute bland folk. (Informant 5)

Såsom 5 beskriver "slussas" aspiranterna in i yrkeskulturen genom en hård jargong. Detta blir enligt oss ett inledande tecken på hur jargongen återfinns som ett verktyg för att skapa en socialisering in i yrket, där ett kollektivt efterföljande enligt informant 4 citat blir en skildring av hur polisen formar ett liknande attribut (blir lika varandra). Den skämtsamma jargongen är övergripande inom poliskulturen i vilket flertalet studier hävdar att ett "rått men hjärtligt" förhållningssätt till varandra "disciplinerar" polisidentiteten (Granér, 2004; Westman, 2015). Att jargongen härvid bidrar med att disciplinera en yrkesidentitet resonerar vi i linje med att detta blir jargongen primära funktion, där undertonen i jargongen tolkas som en informell insocialisering till yrket. Jargongens funktion förblir därmed att skapa social samhörighet på basis av delade attityder, som vidare utvinns genom att ha ett rått men hjärtligt förhållningssätt till kollegorna och den kontext de är verksamma inom (Granér, 2004).

Deltagarna beskriver också hur jargongen kan fungera som en praktik för att skapa homosocialitet. Granér (2004) samt Petterson (2015) ålägger att sättet som (polis)skämten utformas, att det ibland blir personliga, grova men även gränsfria ofta kombineras med en form av medkänsla och humor för att inte falla in i cynism. Hur skämten som anspelar på cynism kompletteras med medkänsla och humor kan illustreras enligt följande citat av

informant 3: “Dom [kollegorna] blir ibland personliga, typ tar upp något misstag och säger att du ska nog inte göra så idag igen och skrattar”. Medkänslan gör sig här känd genom att tillrättavisandet har undertoner av respekt, där kommentarerna som informant 4 beskriver i stycket ovan inte nödvändigtvis går mot mobbning, eller att vissa driver på andras bekostnad. Att snarare ge implicita inslag av skratt såsom i informant 3s exempel kan därmed förmedla en tanke av förtydligande på hur poliser skämtar, vare sig det är på en personlig eller en mer omfattande nivå. Det humoristiska inslagen inom personangreppen, såsom informant 3 beskriver, går i linje med vad Granér (2004) samt Westman (2015) definierar som tillrättavisandet av kollegor som på något sätt anses vara avvikande, vilket påvisar den andra funktionen av jargongen. Här blir de personliga skämten informanterna beskriver en praktik till att begränsa eller tillrättavisa beteenden för att passa in i en kontext bestämd enligt normer och attityder erfarna kollegor värderar. Alltså fungerar jargongen dels som ett verktyg för insocialisering, men även ett sätt att bilda homosociala förhållanden inom polisen med hjälp av tillrättavisanden och skämthsamheter av personlig karaktär.

Polisrollen och rollförväntningarna. Genom intervjuerna förekommer tecken på att rollförväntningarna som finns är förankrade i att passa in i ett (polis)sammanhang genom en inledande insocialisering till yrket. Vad som dock föregår denna insocialisering grundas på de förväntningar som återfinns på polisrollen i allmänhet, men även utifrån polisorganisationens perspektiv, vilket i realiteten utgörs av poliskollegornas förväntningar (Pettersson, 2015). Vi har genom intervjuerna fått ta del av hur informanterna själva beskriver de förväntningar som är relaterade till kollegornas syn på deras framtida yrkesroll som poliser, där informant 2 hävdar: “Som polisaspiranter [tystnad] alltså som helt nya, oerfarna så måste vi bara ta emot och acceptera allt, nu låter jag lite grov men du fattar vad jag menar, att vi måste respektera den här trappan som finns”. Detta ansluter sig informant 3 till: “Ehm, en förväntning som jag upplever finns är att man ska kunna väldigt mycket, men även att man är lyhörd och, ja men typ lyssnar och faktiskt tar in vad alla kollegor säger”. Det framgår hur informanterna tolkar lyhördhet som en egenskap kollegorna betonar. Att vidare förhålla sig neutralt, och att acceptera den hierarkin (trappan) som står till grund för yrkeskulturen, kan i sammanhanget förklara hur polisen skapar en likriktad kultur, där polisen förhåller sig till kulturen genom praktiker som genererar likformiga attribut (Westman, 2015). Där polisens yrkeskultur enligt Granérs (2004) definition baseras på kollektivt delade förhållningssätt och attityder blir (polis)kollegornas rollförväntningar framträdande utifrån informanternas tolkning.

Att vidare se till hur rollförväntningarna fungerar i praktiken betonar informant 4 och 5 vikten av att rollen som privatperson och rollen som polisaspirant inte ska kontrastera:

Utifrån kollegor så förväntar de väl sig att jag ska vara redo för det och ta mig igenom det [arbetet], att jag ska få lära mig så mycket det går och lyssna på dom och ta åt mig av all feedback, de förväntar sig att min personlighet ska passa med yrket och inte låta mig påverkas av min privata roll. (Informant 5)

Mycket tror jag grundar sig i att man ska [tystnad] jag tror att kollegorna vill att man sätter sig själv åt sidan, och tänker 'uppgiften först' och kliver in, både i arbetet men även socialt. Och jag tror att mycket stress kommer därifrån, att flera har svårt att se sig själva som poliser privat typ. (Informant 4)

I ljuset av Goffmans (1974) teoretiserande angående samexisterande identiteter/roller, belyser ovanstående citaten vikten av att den personliga rollen samexisterar med yrkesrollen. Att vidare tolka polisrollen som integrerad i privatrollen enligt citaten ovan, beskriver Granér (2004) betydelsen av att inte låta personliga värderingar och åsikter styra agerandet som polis, men att grunden för polisidentiteten snarare relaterar till de normer tillskrivna rollens innebörd (samvarons eller yrkeskulturens regler) än privatpersoners preferenser. Följaktligen förblir den typiska polisrollen densamma, oavsett personliga preferenser vilket därigenom blir en del av rollförväntningarna informanterna delger (Westman, 2015).

Informant 2, och 3 illustrerar vidare vilka egenskaper de upplever ska presenteras i samband med deras aspiranttjänstgöring för att skildra beredskap till polisens arbete:

Jag ska liksom visa framfötter och att jag menar allvar, taggad för arbetet liksom. Handledarna har ju interna samtal med varandra där de diskuterar vem som sticker ut eller vem som gör bra ifrån sig, så indirekt är det en tävling i mitt huvud bara för att jag vill pusha mig själv hela tiden och visa mig kunnig och med det redo typ. (Informant 2)

Jag vill visa mina bra sidor, alltså min initiativförmåga men sen också hur jag är i stressade och pressade situationer, och typ visa att jag typ är självständig och säker i mina val när det kommer till det juridiska och när man ska göra viktiga val. Alltså att man blir en del av något större och känna 'kårandan' [skrattar]. (Informant 3)

Att påvisa en ambition, men även initiativ förmedlar enligt Granér (2004) samt Petterson (2015) en motivation, och skall i sammanhanget förstås som om att man är redo att utföra de uppgifter som kommer med polisarbetet. Men samtidigt refererar detta till att jobbet som genomförs ska resultera i konkreta resultat i form av att bli bejakad som polis, och därigenom

redo för att axla den rollen. Informant 2 belyser huruvida "utstickare" i regel står i kontrast till de som "gör bra ifrån sig", och informant 3 hävdar hur denne genom sin självsäkerhet vill "bli en del av något större" och därigenom en del i mängden. Att vidare visa "bra sidor", men att till viss del begränsa spelrummet i att hävda sig själv för att inte tolkas som "avstickare" förmedlar enligt Goffman (1974) en medvetenhet i de intryck som informanterna vill sända ut, där en hårfin gräns återfinns för att kontrollera kollegors uppfattning av deras egenskaper och följaktligen polisidentitet.

Tidigare forskning visar således på vikten av likriktighet, vilket återfinns i informanternas beskrivningar där rollförväntningar och incitament bland annat bygger på att anta en icke-normbrytande polisroll och en vilja att genom detta passa in i yrkeskulturens uppsatta ramar och i sammanhanget.

Yrkeskultur och roller: Avslutande reflektion. Vår förstnämnda frågeställning löd: *Hur beskriver informanterna yrkeskulturen inom polisen, och vilken betydelse har det för utformandet av yrkesrollen och dess förväntningar.* För att besvara denna frågeställning har vi genom föregående analysdel presenterat hur yrkeskulturen främst är baserad på de erfarna kollegors syn på yrkesrollen vilket vidare mynnat ut i hur jargongen och rollförväntningarna tas i uttryck, där polisaspiranterna är måna om att gå i linje med redan etablerade definitioner av polisrollen. Vi ser hur *betydelsen av erfarenhet* är stor, vari de erfarna kollegorna till stor grad styr informanternas införlivande av polisrollen genom att värdera underkastelse och anpassning enligt deras definition av polisrollen. Sålunda går det att se hur normativa bilder av yrket och dess rollförväntningar enligt en "äldre" tolkning av den, som därtill kan anspela hur yrkeskulturen blir bestående. Erfarenheten tenderar enligt våra data att ligga till grund för hur *jargongen och tillrättavisandet* utformas, som vidare återfinns för att socialisera in nya poliser, men även för att ständigt bibehålla ordning, förutsägbarhet och tillit till gemene kollega. Jargongen och dess sätt att verka medför likheter enligt yrkeskulturella normer, som således svarar för hur *polisrollen och rollförväntningarna* går i linje med hur de erfarna kollegorna definierar en polisidentitet. Förväntningarna av lyhördhet och efterföljelse bland etablerade yrkesnormer uppfattas härvid som meriterande, men där en övergripande betoning därefter ligger på hur den privata identiteten och yrkesidentiteten inte kontrasterar. Att härvid påvisa en ambition som polis, men samtidigt framhäva sig formbar enligt etablerade värderingar, normer och praktiker formar därmed yrkesrollen och de tillhörande förväntningarna för en vedertagen polisroll. Med hänsyn till frågeställningen beskriver alltså

informanterna hur yrkeskulturen baseras på erfarenhet, som därefter sätter upp ramar för hur jargongen verkar vilket därtill formar polisrollen och dess tillhörande förväntningar.

Den hegemoniska och underordnade maskuliniteten

Detta tema utgår från den andra, i turordningen, formulerade frågeställning gällande hur mönster av hegemonisk maskulinitet kan urskiljas i informanternas beskrivningar av deras inledande period inom polisorganisationen. Följaktligen ämnar vi identifiera hur det förekommer en jämförelsekultur av implicit hierarkisering. Härvid bör det uppmärksammas att Connell (2008) belyser kontexten vari överordnade och underordnade maskuliniteter skapas, och betonar därmed praktiken i vilket maskuliniteter hierarkiseras. Våra data relateras således till den hegemoniska maskuliniteten genom sättet informanterna beskriver en hierarkisering inom polisrollen utifrån maskulina attribut.

Dessutom identifierar vi genom våra data hur den överordnade formen av en maskulin polisroll bildas i ljuset av hur informanterna definierar en underordnad polisroll. För att illustrera detta beskriver informant 5: “Absolut, det finns polismän som är sämre, ja, [tystnad] dom som inte är medvetna om att handlingar har konsekvenser, eller dom som är alldeles för osäkra typ”. I takt med att informanten illustrerar en underordnad polisroll, bildar denne även ramar för hur en överordnad maskulin polisroll skall se ut. Flertalet informanter gav härvid liknande resonemang i vilket bristande egenskaper av medvetenhet, och självsäkerhet ansågs som ogynnsam som polis. Denna tolkning av citatet medför därigenom att polisidealet, alltså den hegemoniska maskulina polisrollen grundas i egenskaper av att vara självsäker inom yrkesrollen, och vidare ha en medvetenhet om dess handlingar som polis.

Informanterna blir vidare angelägna om att beskriva hur de särskiljer sig från de poliser som agerar oprovocerat: “För min del tycker jag att vissa ‘macho-grabbar’ inte ska vara hos polisen, det blir ett irritationsmoment liksom med att dom stora och starka grabbarna kan vara lite ‘hungrigare’ och typ nästan provocerar fram det här bråkiga” (Informant 4). Vi noterar här att informanten tar ett avstånd till en typ av poliser av ett visst beteende. Beteendet som här tolkas enligt ett irritationsmoment tillskriver informanten som “macho”, således en typ av maskulinitet som anses vara överflödigt i viss mån. I relation till detta beskriver Ekşi (2017) att poliser tenderar avstå från en viss typ av maskulinitet som förmedlar egenskaper av bristande erfarenhet, okontrollerad aggression eller dylikt, enligt honom en *toxisk* maskulinitet. Informanterna bekräftar till viss del här vad Ekşi (2017) identifierar, men att avståndstagandet grundas på en irritation för provokationer för att referera tillbaka till informant 4. Att manliga poliser provocerar är någonting som tidigare forskning har lagt

märke till där Petterson (2015) tolkar provokationer som ett sätt att framhäva den maskulina kroppen. Här tenderar särskilt nyexaminerade manliga polisers handlingskraft inte stå i relation till vad situationen kräver, således finns en omotiverad handlingskraft. Att se till informant 4s citat i termer av vad Petterson (2015) påvisar, särskiljs härmed vissa attribut, eller egenskaper gentemot andra. Den handlingskraft som Petterson (2015) belyser återkommer informant 3 till, i samband med att han beskriver att vissa poliser blir för aggressiva:

Men sen har jag också fått en bild av vissa poliser som blir för hårda för snabbt, och det handlar ju mer om hur man kan hitta ett mellanting, att man ska vara pedagogisk men även kunna sätta ned foten när det behövs liksom. (Informant 3)

Citatet ovan kan förstås som ett sätt att särskilja de som passar in i den vedertagna polisrollen, och de som inte går i linje med hur polisrollen skall antas enligt informantens egen tolkning. Följaktligen ett särskiljande mellan en överordnad, legitim polisroll och en underordnad sådan. Vad som föregår denna "underordnade maskulinitet" refererar enligt informanterna till självsäkerheten: "[...] alltså dom som man tycker är mer aggressiva är oftast dom som man vet inte är självsäkra och vill bygga upp en fasad" (Informant 1). Vad som återigen tolkas som avvikande eller underordnat är därmed bristande självsäkerhet, och att dem som inte är självsäkra därigenom ämnar framhäva en form av överdriven maskulinitet genom att agera hårt eller provokatoriskt. Att således bygga upp en fasad av maskulina attribut blir därigenom ett sätt att hantera den dissonans som förekommer då män inte är självsäkra nog att agera "manligt".

Det finns här en motsägelse inom empirin och teorin som utgår från vilka grunder dessa olika maskuliniteter inom polisrollen hierarkiseras gentemot varandra. Connell (2008) teoretiserar i linje med att den underordnade maskuliniteten utgår från återhållsamhet och passivitet, följaktligen talar teorin för att typiskt feminina särdrag utgör grunden för uteslutandet av de hegemoniska idealen och därigenom tolkas som underordnat. I informanternas fall anses snarare den avvikande formen av den maskulina polisrollen vara baserad på en omotiverad handlingskraft eller provokation, således egenskaper som snarare kan tolkas som klassiskt maskulina (Connell, 2008). Att se till vad Ekşi (2017) beskriver i linje med den toxiska maskuliniteten förekommer eventuellt en ny form av den hegemoniska diskursen. Att vara maskulin inom en polisroll är därmed att vara självsäker, vilket därtill svarar för att självsäkerheten underbygger polisrollen (Ekşi, 2017). Men att överdriva maskulina attribut, att agera *för aggressivt* kan här snarare bryta ner en fasad snarare än att

skapa en. Att således ”hitta ett mellanting”, enligt informant 3s tidigare presenterade citat, av att vara maskulin och självsäker men även pedagogisk skildrar idealet av yrkesrollen, således den hegemoniska (överordnade) polisen.

De hegemoniska idealen som presenterats skildrar dock inte endast betydelsen av (bristande) självsäkerhet, såsom ovanstående analys påvisar, utan även kroppens utformning, där mycket av de maskulina attributen som återfinns härleds från hur mannens kropp är utformad. Detta är någonting som informanterna själva var angelägna om att berätta där det förekom implicita försök av att ”disciplinera” dess roll som män men även som polis med hänsyn till kroppens utformning: “[...] mycket handlar också om att de kommenterar matlådan personen har i lunchrummet och ifrågasätter den [...] 'här dietar vi inte'” (Informant 3). Informanten beskriver detta som ett sarkastiskt uttalande med den underförstådda betydelsen att bristande koll på vad denne äter, det vill säga en tillrättavisande kommentar i relation till betydelsen av den fysiska förmågan.

Vidare resonerar informant 2: “Den [jargongen] baseras mycket på att man driver och försöker testa varandra, alltså man försöker se vart gränser går, känner och klämmer liksom, sen förekommer det mycket kommentarer kring hur man tränar, men det är främst mina manliga kollegor”. Andersson (2003) ser i denna kontext till det hegemoniskapande projektet inom polisen med hänsyn på den maskulina kroppen. Andersson (2003) resonerar här i linje med att den maskulina kroppen blir ett verktyg vari maskuliniteter mäts, där män i regel positionerar sig själva utefter ideal av hur den maskulina poliskroppens förväntas se ut. Då kroppens betydelse inom polisen är av vikt, förblir även kroppen en skildring av hur angelägen individen är att anpassa sig till polisidealet. Således kan det te sig möjligt att den hegemoniska polisrollen dels baseras på hur kroppen ser ut (Andersson, 2003). Vi kan således till viss del återigen relatera till den jämförelsekultur som den hegemoniska maskuliniteten inbegriper, där kroppen härmed blir ett verktyg för att föra kontrastering mot idealet. Resonemangen följer således att det förekommer ett fördefinierat ideal av hur poliser skall se ut, där implikationer av träningstips och vidare kommentarer av matlådan skildrar hur det förekommer en referenspunkt inom den hegemoniska, maskulina polisrollen.

Den hegemoniska och underordnade maskuliniteten: Avslutande reflektion. Vår andra formulerade frågeställning löd: *Hur kan man urskilja mönster av hegemonisk maskulinitet i informanternas beskrivningar av deras inledande interaktion med yrkesrollen?* Med hänsyn till detta har vi i ovanstående analysdel presenterat hur mönster av hegemonisk maskulinitet förekommer i samband med det återfinns kontrasteringar mellan en underordnad

och överordnad polisroll. Vidare har vi presenterat hur hierarkiserandet av polisrollen dels kan baseras i personliga attribut som refererar till individens självsäkerhet, men även utifrån fysiska attribut. Informanternas bild av den underordnade polisrollen baserades härvid på att det finns en "överdriven maskulinitet", där för mycket maskulinitet förmedlar osäkerhet, som därmed motsäger ideal inom den hegemoniska diskursen. I relation till detta skapas således en referenspunkt av maskulina ideal som jämförelsekulturen således utgår från. Detta gestaltas bland annat genom implicita kommentarer av informanternas fysik, exempelvis hur man ska äta eller träna. Vi resonerar således i linje med att en överordnad och en underordnad polisroll kan skildras genom flertalet olika aspekter av fysiska eller psykiska attribut.

För att därmed besvara den andra frågeställningen ser vi hur mönster av hegemonisk maskulinitet framställs i sättet det bildas en hierarkisering mellan en överordnad och underordnad polisroll. Vidare ser vi även mönster av dessa teoretiska ramar inom den övergripande jämförelsekulturen inom polisen som relaterar till polisens fysiska attribut som vidare svarar för ytterligare en dimension vad gäller kontrasterandet mellan en överordnad och underordnad polisroll.

Polisrollen och vikten av maskulina egenskaper

Denna tematisering utgår från den, i turordningen sista formulerade frågeställningen som ser till att undersöka hur deltagarna beskriver vikten av maskulina egenskaper inom polisyrket. Nedan presenteras beskrivningar och analysen av detta genom subteman: *Maskulinitetens inverkan på polisrollen, Den beskyddande myndigheten och betydelsen av pondus* och avslutningsvis *Femininitet som komplement*.

Maskulinitetens inverkan på polisrollen. I det föreliggande subtemat identifierar vi hur polisrollen förutsätter maskulina egenskaper, där samtliga informanter betonade maskulinitet som en förutsättning till att framhäva pondus. Vidare avser detta tema bemöta hur informanterna själva ställer sig till maskulinitetens betydelse inom yrkesrollen. Härmed ombads informanterna först att definiera begreppet maskulinitet för att i nästa steg knyta dessa definitioner till polisrollen.

Deltagarna definierade maskulinitet som något eftersträvansvärt och viktigt där informant 2 resonerade på följande sätt: "Det [maskuliniteten] är en form av kraftfullhet, manlighet är att man är handlingskraftig och jag börjar tänka på ord som alfahane. Att vara maskulin är väl att man utmärker sig på sätt att vara starkare både mentalt och fysiskt". Med förbehåll av detta kan man utläsa att maskulinitet antogs som en möjlighet snarare än en

begränsning inom polisyrket. Vidare resonerar informant 3 på ett liknande sätt gällande sin definition av maskulinitet:

Maskulinitet för mig är att ha släppt barnet inom sig, och att accepterat du är en vuxen man och därigenom har ansvar. Du ska kunna vara farlig och beskydda men att ha det under kontroll. Men maskulinitet för mig är att vara kompetent och beskyddande och att axla rollen för det. (Informant 3)

Att informanterna själva menar på att maskulinitetsbegreppet inbegriper föreställningar av *handlingskraft, fysisk/psykisk förmåga, ansvarstagande, kompetens* och till sist *beskyddande* går i linje med hur antagningskraven på polisens egen hemsida beskrivs (se Polisen, 2021). De konnotationer av maskulinitetsidealen informanterna delger återfinns följaktligen som grundläggande krav för att bli en polis, ger således fog för huruvida maskulinitetsideal och polisroll är två förenliga fenomen såsom studier belyser (Ekşi, 2017). Detta håller vidare informant 2 med om: “Jag förknippar inte det här (maskuliniteten) med något negativt de snarare något positivt inom polisen, just att man står med fötterna på jorden”. Vad informant 2 implicit gör, är att föra en tes inom vilket de som inte ter sig maskulint inte heller har fötterna på jorden, vilket kan tolkas som fördelaktigt inom polisyrket. Vidare resonerar informant 3 när denne får frågan om hur maskulinitet kan vara positivt inom polisen: “Inom polisen? jamen just när man står på sig [...] om man inte står på sig då i stolthet och auktoritet, varför har staten då monopol på våldet?”. Citaten illustrerar att maskuliniteten underbygger yrkesrollen, varpå de maskulina egenskaperna till och med nästan legitimerar den auktoritet poliser besitter om man ser till informant 3s beskrivning. Det ter således nödvändigt att vara maskulin i sättet den polisiära auktoriteten tar sig i uttryck, såsom att exempelvis besitta ett våldsmonopol. Vilket således går i linje med vad tidigare studier bekräftat om maskulinitetens inverkan på att lyckas med en vedertagen polisroll (Allison m.fl., 2019; Steinþórsdóttir & Pétursdóttir 2022)

Vad forskning inom det aktuella området påvisar är att maskulina egenskaper bidragit med att forma yrkesnormativa uppfattningar av polisrollen (Andersson, 2003; Ekşi, 2017; Lander, 2013). Därtill har forskningen även formulerat hur dessa egenskaper är en förutsättning att lyckas som polis (Allison m.fl., 2019; Steinþórsdóttir & Pétursdóttir 2022). Vart forskningen dock är begränsad, är i avseenden på polisens egen uppfattning och tolkning av dessa egenskaper i yrkesrollen. I den mån forskningen berört denna aspekt är främst i avseenden på hur kvinnliga poliser antas forma maskulina attribut i syfte att anta polisrollen, och därefter sett till den skepsis som riktas mot feminina särdrag inom en mansdominerad

organisation (Prokos & Padavic, 2002). Därigenom blir dessa resultat viktiga i samband med att det inte nödvändigtvis finns en sådan tydlig argumentation som våra data ger intrycken av.

Den beskyddande myndigheten och betydelsen av pondus. Flera av informanterna poängterar vikten av polisens betydelse i samhället, där rollen som den beskyddande myndigheten framgår. Informant 2 beskriver detta genom:

Polisen är den ordningsmakten som är myndigheternas förlängda arm i samhället och uppfyller funktionen av säkerhet, trygghet och ordning i samhället. Det är liksom den mest grundläggande och viktigaste funktionen i samhället, det är den sista garanten för demokratin i Sverige. (Informant 2)

Flertalet studier hävdar att polisens självbild och dess betydelse i samhället följer mönster av heroism (Ekşi, 2017; Granér, 2004; Lander, 2013; Steinþórsdóttir & Pétursdóttir 2022). Ekşi (2017) beskriver hur heroismen är en avgörande aspekt i den maskulina polisidentiteten varpå polisen tenderar att se sig själv som beskyddare av omgivningen. Detta framgår ytterligare av informanter där de betonar ansvaret som framtida poliser: “Att vara modig och faktiskt se till sitt eget ansvar som en beskyddande ordningsmakt, alltså när andra springer ifrån ska du springa mot” (Informant 1). Vidare resonerar informant 4:

Polisen är ju den som ska skydda medborgarna, skydda demokratin. Så man får ju inte glömma att vi är ju anställda för medborgarnas skull, och med det sagt menar jag inte att man inte ska utreda brott och gripa dom, men vi är där för att skydda dom, människorna har ju liksom grundlagsskyddade rättigheter. (Informant 4)

Vad informant 1 och 2 delger är bilden av vad en polis i egenskap av sin yrkesroll förväntas göra, där modet blir en viktig aspekt i polisarbetet. Att dem (poliserna) vidare är anställda för medborgarnas skull (informant 4) kan ytterligare medföra konnotationer av att det inte finns någon annan yrkesroll som klarar av mandatet polisyeket inbegriper. Connell (2008) hävdar att maskulin heroism utgör en viktig aspekt som bidrar med sammanhållning, där heroismen medför att männen förblir vid sina poster/roller/uppgifter och därigenom inte låter sig kuvas på grund av omständigheter. Alcadipani (2020) och Lander (2013) vänder sig härvid till samma fenomen av maskulin heroism som Connell (2008) teoretiserar kring, där uppfattningen av arbetet som ett “hjälteåd” blir ett naturligt inslag i polisens vardag. Vad som dock förutsätter ett tillgodoseende av denna heroiska självbild, grundas i att bevisa pondus där informant 5 menar: “Alltså, det är såhär när man stöter på folk så är det ju fördelaktigt att vara mer auktoritär, genom ens kroppsspråk, pondus liksom”. I samma

andetag som informant 5 beskriver pondusens betydelse beskriver han risken med att inte besitta egenskaper av att kunna backa den auktoritära bilden som delges: “[...] men det kan ju vara negativt att spela på det, för när skiten träffar fläkten så ligger du längst ner i högen iallafall om du inte är tillräcklig liksom”. Vad citaten ovan belyser går i linje med hur Ekşi (2017) tolkar betydelsen av pondus (authority) inom polisyrket. Betydelsen av pondusen förblir härvid tudelad vari begreppet dels relaterar till polisens handlingskraft och hur detta blir en förutsättning att bilda en polisidentitet. Men vad dessutom framgår enligt Ekşi (2017) är det faktum att pondusen utgör en vital del i skapandet av maskulinitet. Härvid menar forskningen att man genom maskulinitet framhäver pondus vilket går i linje med vad informant 2 hävdar:

Att upprätthålla en form av maskulinitet som man är något bra. Att man visar en form av pondus och vem som bestämmer på en plats, och det funkar inte annars. Tror även att det är en förväntning av medborgarna, där polisen visar en form av stabilitet och handlingskraft och visar att nu är vi här och bestämmer punkt slut. (Informant 2)

Att härvid tolka citaten i ljuset av vad Ekşi (2017) beskriver kan således betydelsen av pondus stå i direkt relation till hävdandet av maskulinitet. Följaktligen kan man resonera i linje med att värdegrunder av maskulina ideal blir en förutsättning för att lyckas med polisarbetet, men därtill en aspekt som bidrar med att skapa samhörighet inom poliskåren.

Femininitet som komplement. Inom följande subtema ser vi till informanternas beskrivningar om hur egenskaper av kommunikativ förmåga, och pedagogik är centrala för lyckas med polisrollen. Dock tolkas detta snarare som en kvinnlig och kompletterande uppgift i relation till klassiska (maskulina) polisarbetet. Vad den tidigare analysen påvisat är att maskuliniteten är ett verktyg till att lyckas som polis. Dock är samtliga informanterna måna om att beskriva att de maskulina egenskaperna inte nödvändigtvis alltid behövs, men att detta är beroende på den kontext polisen arbetar inom.

[...] om man är på en våldtäkt så är det ju viktigt att vara varsam exempelvis och inte helt fördelaktigt om brottsoffret ser en polis som är stor och hård liksom. Det beror ju på vilket jobb, men det är ju svårt. (Informant 1)

Huey & Riccardelli (2015) beskriver att polisyrket kräver flexibilitet, där yrkesvariationen medför att det förekommer uppgifter som inte nödvändigtvis tolkas som “klassiskt polisarbete” (Granér, 2004). Vad som åtföljer denna flexibilitet är att maskulina uttryck inte

blir nödvändiga inom diverse kontexter där offer eventuellt behöver bli omhändertagna eller dylikt:

Men om det är så att du skulle dra på det som är typiskt maskulint när du liksom bär ut ett par barn som blivit traumatiserade, alltså du kan inte vara hård då liksom. Du måste kunna gå ner och göra din röst ljusare, och liksom gå ner på deras nivå och liksom göra det som i regel anses som mer feminint och omhändertagande. (Informant 3)

Citatet kan ses som ett exempel på hur polisarbetet till viss del förutsätter en maskulinitet, och att femininitet vidare anses som att gå ifrån en polisroll för att följaktligen bli omhändertagande. Granér (2004) ålägger att tidigare forskning påvisar att kommunikativa förmågor inom polisen ansetts som undervärderade då dem står i direkt relation till femininitet. Vad som snarare anses som överraskande i denna kontext är huruvida femininiteten, och därigenom att kommunikationsförmågan faktiskt behövs enligt informanterna: "De kvinnliga poliserna som inte är så stora och starka är istället sjukt mycket bättre på att kommunicera och prata med människor för att typ säkra upp att det inte skiter sig" (Informant 4). Ytterligare ett exempel från informant 5 lyder:

En kvinnlig polis har en ganska stor avdramatiserande effekt och det är en allmän norm även bland kriminella att man aldrig slår kvinnor, det är sorts kodex som fortfarande gäller. Så det är nödvändigt att ha den rollen i polisen, och det är ju uppenbart. (Informant 5)

Vad som härvid tolkas som kommunikationsförmåga, och avdramatiserande egenskaper snarare tillfaller den kvinnliga polisens ansvar. Att vidare se till hur egenskaperna betonas, är främst i kontexter enligt informant 4 för att "säkra upp att det inte skiter sig". Därigenom går det att se till hur de feminina egenskaperna tolkas som tillgångar i de kontexter där maskulina egenskaper inte räcker till. Granér (2004) beskriver hur femininiteten uppstår som en kompensatorisk ersättning till det klassiska (maskulina) polisarbetet, vilket till viss del verifieras inom dessa citat ovan.

Informant 1 refererar härvid tillbaka till biologiska skillnader i samband med att denne talar om de olika förutsättningarna för könen inom yrkesrollen: "Ja, jag tycker ju det är mer biologiskt betingat att manliga poliser har större tendens att agera mer maskulint, och att kvinnliga poliser blir mer lugna typ". Det förs härvid en distinktion och ett implicit antagande kring att det manliga agerandet står i kontrast till det "lugna", således feminina. Prokos & Padavic (2002) beskriver i linje med detta att poliskvinnans kommunikativa roll baseras på ett emotionellt kontaktsökande, medan polismannen snarare utgår från ett lösningsorienterat

perspektiv i dess kommunikation. Således kan Informant 1's citat referera till hur den maskulina jargongen blir mer aktivt, alltså lösningsorienterad, medan den kvinnliga jargongen talar för proaktivt (lugnt) beteende och därigenom emotionellt arbete (Prokos & Padavic, 2002).

Att tolka citaten i linje med poliskvinnans roll som kompensatorisk, medför ytterligare aspekter av hur maskulinitet uttrycks. Granér (2004) beskriver den kvinnliga polisrollen som kompletterade den manliga polisrollen. Bilden av den kompensatoriska poliskvinnan härleds enligt Granér (2004) till de "brister" som återfinns inom kvinnans fysik. Det blir här svårt för kvinnliga poliser att betvinga eller våldföra på större gärningsmän, således uträtta ett klassiskt polisarbete enligt normativa bilder. Att vidare betona, men även att framhäva en skillnad mellan poliskvinnans och polismannens egenskaper, och därigenom sätta ett epitet på kommunikationen och omhändertagandet som klassiskt feminint anses resultera att de normativa uppfattningarna om yrkesrollen därmed vidareutvecklas. I vilket maskulina egenskaper går i linje med det klassiska polisarbetet och att feminina egenskaper enbart tolkas som ett komplement.

Polisrollen och vikten av maskulina egenskaper: Avslutande reflektion. Den tredje, och sista frågeställning löd: *Vilken betydelse har maskulina egenskaper i polisyrket enligt informanterna?* Vi har, med beaktning av denna frågeställning presenterat huruvida informanterna ser till sin uppgift som poliser utefter mönster av heroism, och hur maskuliniteten och pondusen underbygger heroismen. Informanterna beskriver *maskulinitetens inverkan på polisrollen* genom att belysa deras egenskap som män som något positivt i en polisiär kontext. Det framgår härvid hur maskulina egenskaper blir en förutsättning för att lyckas med en traditionell polisroll, där maskulina attribut delvis värderas inom polisorganisationens antagningskrav, och dels då maskuliniteten möjliggör ett utnyttjande av den auktoriteten (b.la. våldsmonopolet) polisen innehar. Vi resonerar i linje med att informanternas bild av *den beskyddande myndigheten och betydelsen av pondus* härmed står i en relation till varandra, följaktligen att det inte går att skydda omgivningen om inte pondusen finns där för att underbygga auktoriteten. Då maskuliniteten till viss del tolkas som kontextbunden enligt informanterna, återfinns en uppfattning om *femininitet som komplement* till situationer där manliga egenskaper inte räcker till. Att vidare sätta epitetet femininitet på egenskaper som kommunikationsförmåga och avdramatisering blir vidare en aspekt av hur maskuliniteten tas i uttryck, där särskiljandet mellan femininitet och maskulinitet återskapar normativa föreställningar om polisens genusordningar.

För att därigenom tillgodose frågeställningen hävdar vi att maskulina egenskaper inom polisrollen har en stor betydelse, dels för att upprätthålla bilden av polisyrket som heroiskt och därigenom legitimera den auktoritet som åtföljer yrkesvalet, men även för att vidare gå i linje med bilderna som polisidealet ger förgrund åt.

Diskussion

Syftet med studien var att undersöka hur polisaspiranter beskriver deras syn på yrkeskulturen inom polisen, och därtill identifiera tillhörande rollförväntningar samt uttryck av hegemoniska maskulinitetsideal i informanternas beskrivningar. I denna studie har vi vidare sett hur informanternas yrkesroll står i direkt relation till de erfarna polisernas egna definitioner av polisrollen, inom vilket en jargong skapas i syfte att tillförse polisen med en kontext som vidare utformar polisidentiteten genom bland annat tillrättavisningar. Vidare såg vi till hur mönster av en hegemonisk referenspunkt återkommer inom deltagarnas beskrivningar genom ett etablerande av en underordnad-, och överordnad polisroll inom en jämförelsekultur av maskulina ideal. I dessa avseenden identifierades den hegemoniska, överordnade polisrollen i förmedlandet av självsäkerhet och tillit till sin egen förmåga. Detta definierade vidare premisserna för hur den underordnade polisrollen togs i uttryck, genom en överkompensation av maskulina attribut. Avslutningsvis redogjordes det för hur maskulina egenskaper blir en förutsättning att vidare kunna anta en vedertagen polisroll inom vilket maskuliniteten underbygger den identifierade pondusen och auktoriteten inom polisen. Härtill resonerade informanterna i linje med att kvinnliga attribut stod som kompletterade till klassiska, maskulina polisarbetet, men tolkades ändå inte som undervärderat då det fyllde en viktig funktion.

Viktiga och överraskande resultat

Genom våra resultat har vi identifierat likheter med tidigare forskningsrön, där vi särskilt ser hur yrkeskulturen kännetecknas av en övergripande jargong som inbegriper ett särskilt förhållningssätt till humor som vidare kan agera tillrättavisande (Granér, 2004; Westman, 2015). Ytterligare överensstämmelse mellan våra data samt tidigare forskning berör vikten av att passa in i ett polisiärt sammanhang, följaktligen att rollen som polis och privatperson inte skall kontrastera vilket vidare belyst vikten av att inte tolkas som "avvikande" (Granér, 2004; Petterson, 2015; Westman, 2015). Dessutom kan vi verifiera vad tidigare forskning funnit angående heroism, pondus och auktoritet inom polisyrket, som vidare utformar den idealiserade bilden av *polismannen* (Alcadipani, 2020; Ekşi, 2017; Lander, 2013). Vidare har

våra data gått i linje med vikten av maskulinitet inom en vedertagen polisroll, vari våra informanter tolkat detta som en möjlighet att införliva den auktoritet eller våldsmonopol som polisrollen inbegriper (Ekşi, 2017; Granér, 2004)

Härtill har vi dock resonerat kring hur forskning skiljer sig åt våra resultat, där vi främst relaterar detta till jargongens tudelade funktion men även den underordnade formen av polisroll och en "överdriven" kompenserande form av maskulinitet. Vad gäller jargongens tudelade funktion ser vi ett snarlikt resonemang i förhållande till Granérs (2004) teoretiserande angående det autonoma och legalistiska perspektivet av attityder inom de patrullerande polisers yrkeskultur. Vad som påvisar dessa skillnader baseras främst i att vi snarare berör yrkeskulturens påverkan på insocialisering, som sålunda inte nödvändigtvis refererar till attityderna inom yrkeskulturen enligt Granérs (2004) resonemang. Vi vill härmed belysa vikten av att se till jargongen som ett uttryck för två funktioner inom polisverksamheten för vidare studier.

Ytterligare ett resultat som överraskar grundas i den underordnade formen av den maskulina polisrollen. Härvid har vi bedömt den övergripande polisforskningens förklaringskraft som undermålig i samband med att överdriven maskulinitet kan fungera som en förminskande praktik snarare än en förstärkande sådan, vilket därigenom motsäger genusteoretiska antaganden kring en hegemonisk maskulinitet. I hänsyn till Ekşi's (2017) toxiska maskulinitet, identifierar vi således en överdriven maskulinitet, men där det "toxiska" inte nödvändigtvis blir det korrekta epitetet i vår kontext då begreppets innebörd tolkas som relativt abstrakt. Vi ämnar snarare bemöta detta som en vidareutvecklad hegemonisk diskurs, vari den överordnade maskuliniteten snarare baseras på en medvetenhet och självsäkerhet än på en utåtagerande aggressivitet. För att vidare se till den kompenserade, överdrivna maskuliniteten på olika sätt och vidare belysa vikten av detta för framtida forskning, tror vi att en överdriven maskulinitet baseras i en rädsla av att befinna sig utanför hegemoniska ideal, oavsett om detta relaterar till *polisfysiken*, eller *polismentaliteten*. I takt med att polisorganisationen inte endast utgörs av manliga poliser, kan detta eventuellt även förekomma bland kvinnliga poliser vari de överdriver en maskulinitet för att kunna passa in i en hegemonisk kontext. I ett snarlikt avseende har vi till viss del särskilt oss från forskning vad gäller informanternas bild av *poliskvinnan* och att avdramatiserande egenskaper de facto värderas högt. Men att detta återigen kopplas an till hur det står i kontrast till det maskulina polisarbetet medför en verifiering av tidigare forskningsresultat (Granér, 2004).

Styrkor och svagheter

Den tidigare forskningen och de teoretiska referensramar som vi hänvisat till i det föreliggande arbetes introduktionsdel har vi bedömt som relevanta. Studierna som använts inom svensk kontext utgörs till största grad avhandlingar eller monografier, medan av de internationella studierna som refereras till är vetenskapligt granskade artiklar, således *peer reviewed*. Vi fortgick dock med att utgå från svenska avhandlingar för att belysa den svenska polisutbildningens kontext. Härvid har ambitionen varit att se till hur forskningen och teorierna kan komplettera varandra i analytiska avseenden, där vi inspirerats av att se hur forskning behandlat aktuella teoretiska begrepp. Studiens resultat bör dock förstås i relation till dess metodologiska styrkor och svagheter. Härvid återfinns begränsningarna inom urvalets omfattning, där kvalitativa studier är kontextbundna i förhållande urvalsstorlek och miljö (Jfr Yin, 2013). I bemötandet av denna begränsning har vi haft ambitionen att tillgodose en teoretisk generalisering, vari de resultat som framgått till viss mån relaterar tillbaka till tidigare forskning men även teori enligt analysen ovan. Således förblir detta en styrka i att kunskapen kan bli användbar utanför dessa sammanhang för teoretisk förståelse (Jfr Bryman, 2018). En svaghet med den föreliggande studien angår den bristande subjektiviteten, då analysen präglas av författarnas tolkning (Yin, 2013). Dock har vi i detta avseende sett till att bistå analysen med att ständigt bearbeta empirin med studier inom ämnet, men även teoretiska resonemang på ett transparent sätt. Därtill har vi vidare varit noga med att beskriva motsägelser av empiri och teori för att vidare påvisa vår tolkning av data på ett objektivet sätt. Styrkan i dessa avseenden föranleds dock av att våra resultat till stor del verifieras av tidigare forskningsrön, vari objektiviteten i vår tolkning av resultaten således stärks.

Praktiska implikationer och vidare forskning

Studios resultat visar på förekomsten av en jargong, och yrkeskultur som tillrättavisande, samt hur det förekommer ett överförande av normer och värderingar mellan polisgenerationer som vidare stärks av forskning både internationellt och nationellt. Härmed är det viktigt för polisen som organisation att använda denna typ av kunskap på allvar för att dels främja mångfald, och vidare presentera yrket för fler än endast den av traditionella, maskulina attribut. Detta kan enligt vår mening tillföra att organisationen berikas av erfarenheter men även kunskaper som sålunda medför att organisationen vidareutvecklas i olika avseenden av kompetens. Det är också viktigt att fortsätta bedriva forskning på området då vi identifierat en stor avsaknad i en svensk kontext. Bland annat ser vi att fler studier bör genomföras inom området vad gäller jargongens tudelade funktion. Vi argumenterar för att härvid undersöka

mer erfarna poliser, men med avstamp i hur dem upplever jargongen och dess inverkan på polisaspiranternas yrkesroll. Detta skulle kunna bidra med att synliggöra vilka insatser som bör införas för att vidare reducera framtoningen av maskulinitet inom yrkeskulturen. Att därefter undersöka tolkningar av jargongen, men utifrån kvinnliga informanter kan ytterligare påvisa andra aspekter som undgår männen.

Vi föreslår vidare att undersöka underordnade former av maskuliniteter inom polisen, med hänsyn till vad vi enligt ovanstående väljer att benämna som "överdriven" eller kompensande maskulinitet. Detta förblir av vikt då denna upptäckt förutsatte en motsägelse i teoretiserandet av en hegemonisk maskulinitet. Att härvid ge en mer övergripande bild angående vilka typer av poliser som tolkas som sämre, eller bättre på basis av olika (toxiska) maskulinitetsideal kan detta bidra med vad som tolkas som för mycket, eller för lite maskulinitet inom yrkesrollen. I teoretiska avseenden har vi således sett en vidareutveckling av en hegemonisk diskurs som motsätter sig idealen av vad hegemonin i vanliga fall grundas på. Att därigenom tillgodose detta genom att introducera studier som utgår från att identifiera hierarkiseringar utifrån maskulina attribut, kan detta därtill vidareutveckla denna teoretiska referensram, men även bistå med förståelse av vad som accepteras och inte i yrkeskulturen i denna yrkesprofession.

Vidare studier kan med fördel även inkludera ett teoretiserande angående Goffmans (1974) intryckskontroll, då polisforskning sällan inkluderar identitetsteorier i dess analys (Pettersson, 2015). Detta kan enligt oss bidra med förståelse över hur poliser ämnar styra incitament mot gentemot specifika syften, vilket vi sett tecken på i resultatet. Att vidare förstå kontexten av en auktoritär maskulinitet som vi ålagt under analysen, kan vidare studier förslagsvis ta avstamp i exempelvis West & Zimmerman (1987) teoretiserande angående Gender display, då det eventuellt kan medföra en tydligare förståelse över hur intryck av maskulinitet förmedlas, i syfte att tillföra ytterligare en dimension av genuskonstruktioner inom polisen.

Referenslista

- Alcadipani. (2020). Pandemic and macho organizations: Wake-up call or business as usual? *Gender, Work, and Organization*, 27(5), 734–746.
<https://doi.org/10.1111/gwao.12466>
- Andersson, S. (2003). *Ordande praktiker: En studie av status, homosocialitet och maskuliniteter utifrån två närpolisorganisationer* [Doktorsavhandling, Pedagogiska institutionen, Stockholms Universitet]. DiVA.
<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:su:diva-28776>
- Allison, Penelope; Mnatsakanova, Anna; McCanlies, Erin; Fekedulegn, Desta; Hartley, Tara A.; Andrew, Michael E.; Violanti, John M. (2019). Police stress and depressive symptoms: role of coping and hardiness. *Policing : an International Journal of Police Strategies & Management.*, 43(2), 247–261.
<https://doi.org/10.1108/PIJPSM-04-2019-0055>
- Brå. (2018). *Polisforskning i Sverige - Brottsförebyggande Rådet*. Hämtad 2022-11-21 från: https://bra.se/download/18.7e15c82e165fb0ec8fa473/1615394641649/2018_Polisfors
- Brinkmann, S, & Kvale, S, (2015) *InterViews: Learning the Craft of Qualitative Research Interviewing*. SAGE Publications.
- Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Stockholm: Liber.
- Connell, R. (2008). *Maskuliniteter*. (2 uppl.). Göteborg: Daidalos.
- Ekşi, B. (2017). The myth of the tough men's burden: Reproducing a hegemonic masculinity at the Turkish National Police. *NORMA*, 12(1), 5–22.
<https://doi.org/10.1080/18902138.2017.1283483>
- Goffman, Erving (1974) *Jaget och maskerna. En studie i vardagslivets dramatik*. Stockholm: Raben & Sjögren.
- Granér, R. (2004). *Patrullerande polisens yrkeskultur*. [Doktorsavhandling, Lunds Universitet]. Lunds University Publications. <https://lup.lub.lu.se/record/21772>
- Haarr, R. N. (2005). Factors affecting the decision of police recruits to “Drop out” of police work. *Police Quarterly*, 8(4), 431–453.
<https://doi.org/10.1177/1098611103261821>
- Huey, L., & Ricciardelli, R. (2015). ‘This isn’t what I signed up for’: When police officer role expectations conflict with the realities of general duty police work in remote communities. *International Journal of Police Science & Management*, 17(3), 194–203. <https://doi.org/10.1177/1461355715603590>

Karp, S., & Stenmark, H. (2010). Learning to be a police officer : tradition and change in the training and professional lives of police officers. *Police Practice & Research*, 12(1), 4–15.

<https://doi.org/10.1080/15614263.2010.497653>

Lander, I. (2013). Obstacles for changes within the (Swedish) police force: Professional motivations, homosociality, and ordering practices. *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention*, 14(1), 43–61.

<https://doi.org/10.1080/14043858.2013.773691>

Lauritz, L. E. (2009). *Spirande polisidentiteter : En studie av polisstudenters och nya polisers professionella identitet* [Doktorsavhandling, Umeå universitet]. DiVA.

<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:umu:diva-22615>

Messerschmidt, J.W., (2004). *Flesh and blood*. Oxford: Rowman & Littlefield.

Paoline. (2003). Taking stock: Toward a richer understanding of police culture. *Journal of Criminal Justice*, 31(3), 199–214.

[https://doi.org/10.1016/S0047-2352\(03\)00002-3](https://doi.org/10.1016/S0047-2352(03)00002-3)

Pettersson, O. (2015). *Att bli polis: från utbildningens förväntningar till gatans norm*. (1. uppl.) Diss. Växjö : Linnéuniversitetet, 2015. Stockholm.

Polisen (2019). *Tips till dig som vill bli polis*. Hämtad 2022-11-10 från:

<https://polisen.se/jobb-och-utbildning/bli-polis/arbete-som-polis/poliser-berattar-listsid/da-tips-till-dig-som-vill-bli-polis/>

Polisen (2021). *Förklaring av antagningskrav*. Hämtad 2022-11-19 från:

<https://polisen.se/jobb-och-utbildning/bli-polis/antagningskrav/forklaring-av-antagningskrav-till-polisutbildningen/>

Polisen (u.å). *Polisutbildningen*. Hämtad 2022-12-20 från:

<https://polisen.se/jobb-och-utbildning/bli-polis/polisutbildningens/>

Prokos, & Padavic, I. (2002). “There Oughtta Be a Law Against Bitches”: Masculinity Lessons in Police Academy Training. *Gender, Work, and Organization*., 9(4), 439–459.

<https://doi.org/10.1111/1468-0432.00168>

Rantatalo, O., Karp, S., Ghazinour, S., & Lauritz, L.-E. (2015). Hur utvecklas nya polisers reflexiva förmågor under yrkessocialisation? En agenda för framtida forskning. *The past, the present and the future of police research : proceedings from the fifth Nordic police research seminar*, 171–184.

<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:umu:diva-100199>

Steinþórsdóttir, & Pétursdóttir, G. M. (2022). To protect and serve while protecting privileges and serving male interests: hegemonic masculinity and the sense of entitlement within the Icelandic police force. *Policing & Society*, 32(4), 489–503.

<https://doi.org/10.1080/10439463.2021.1922407>

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Vetenskapsrådet.

West, C., & Zimmerman, D. H. (1987). *Doing gender*. *Gender & society*, 1(2), 125-151.

<https://doi.org/10.1177/0891243287001002002>

Westman, J. (2015). *Den uniformerade verklighetens polisblick*. Linnæus University studies in policing. <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lnu:diva-41266>

Yin, R. (2013). *Kvalitativ forskning från start till mål* (1. uppl.). Lund: Studentlitteratur.

Bilagor

Bilaga 1 - Informations- och samtyckesbrev

Informationsbrev

Deltagarinformation och studiens syfte

Hej!

Vi är tre studenter, Omar Alomari, Nils Löfgren och Jacob Heikkinen, som studerar vid Örebro Universitet. Vi skriver vårt examensarbete inom ämnet Kriminologi, som syftar till att undersöka manliga polisaspiranternas syn på rollen som polis. Detta är ett viktigt område att undersöka vetenskapligt av flera anledningar - t.ex. så har mycket polisforskning traditionellt fokuserat mycket på utvärderingar av polisens arbetsätt och polisiära metoder, snarare än att se till förutsättningarna för arbetet, samt att roller och förväntningar som förknippas med polisen ofta kommer från myter och okunskap. I denna undersökning får du möjlighet att ge din syn på just roller och förväntningar på polisen för att bidra med viktig kunskap på detta område! Vi vill således intervjua dig då vi anser att din erfarenhet och kunskap om yrkesrollen kan bidra med värdefull inblick i detta område!

Intervjuns tillvägagångssätt, hantering av personuppgifter och lagring av data

Vid deltagandet i studien så kommer vi genomföra intervjuer. Intervjun kan ske digitalt eller en fysisk mötesplats som du själv väljer. Vi förhåller oss till det som för dig föredras och blir enklast med pågående studier i åtanke. Intervjun beräknas ta cirka 35-40 minuter.

Studien utgår från de forskningsetiska principerna så vill vi understryka att ditt deltagande är helt frivilligt och kan närsomhelst väljas att återkallas. Deltagandet är konfidentiellt, där information som kan härledas till identifiering av individen utelämnas. Intervjun kommer vid godkännande och samtycke att spelas in i syfte att minska risken för feltolkning och att vi vid analys missar viktigt och värdefullt material. Inspelning kommer ske med hjälp av utlånad utrustning från Örebro universitet. Data som framställs kommer endast att användas i studiens syfte, där endast vi som författare har tillgång till materialet under arbetet. Material som eventuell inspelning och/eller anteckning kommer efter transkribering att förstöras, där även transkribering kommer förstöras efter inlämnad uppsats. Fram tills att vi raderar materialet som framställts innan och efter intervjun som angår dig kommer detta bevaras i usb-stickan, där samtliga författare använder en usb-sticka med tillhörande lösenord för att informationen inte skall kunna tas del av någon tredje part.

Har du mer generella frågor som berör hantering och lagring av dina personuppgifter så är du välkommen att kontakta dataskyddsombudet som nås på dataskyddsombud@oru.se. Upplever du missnöje med hur vi har hanterat din data och personuppgifter så kan du även kontakta Integritetesskyddsmyndigheten. Studiens forskningshuvudman är Örebro universitet.

Ditt deltagande skulle betyda mycket för oss och vara oerhört hjälpsamt i genomförandet av vår studie. Om du samtycker till att delta i studien genom en intervju vänligen kontakta oss via e-post så kan vi tillsammans komma överens om tid och plats!

Om du har några vidare frågor som inte besvarades inom detta brev, är du mer än välkommen att kontakta oss.

Du når oss via:

Omar Alomari - Mail: - (Tfn)

Jacob Heikkinen - Mail: - (Tfn)

Nils Löfgren - Mail: - (Tfn)

Louise Frogner, handledare - Mail: - (Tfn)

Tack på förhand!

Bilaga 2 - Intervjuguide

Bakgrund

- Hur länge har du studerat till polis?/Vilken termin är du på?
- Hur länge har du varit aspirant?
- Varför valde att börja studera till polis?

Teoretisk- och aspirantutbildning

- Vad tycker du om den teoretiska delen av utbildningen överlag?
 - Något som du har upplevt som givande? (Varför?)
 - mindre givande? (Varför?)
- Hade du några generella förväntningar på den praktiska aspirantdelen av utbildningen?
 - Stämmer den delen av utbildningen överens med dina förväntningar du hade/har? (Hur/Varför)
- Hur ser dina generella förväntningar ut på polisyrket?
 - Stämmer dessa överens med hur du upplever yrket under din aspirantperiod hitintills? (På vilket sätt?)
- Hur tycker du övergången var att gå från den teoretiska till den praktiska delen av polisutbildningen?
- Hur ser relationen ut till dina studiekamrater?
 - Upplever du att det skapas grupperingar ?
 - Vad beror dessa grupperingar på/ varför blir det inte grupperingar tror du?
- Upplever du att det finns olikheter mellan polisstudenter och poliser i tjänst?
 - Varför tror du att det inte är så?/Varför tror du att det är så?

Polisrollen

- Vem är polisen enligt dig?
 - Vad definierar en polis enligt dig?
- Vilka förväntningar finns på polisen?
- Hur skulle du beskriva en bra polis?
 - Varför tror du att du nämner de egenskaper du just beskrivit?
- Vad är enligt dig polisens viktigaste arbetsroll i samhället?

- Brottsprevention? Kartläggning? Reaktiv brottsbekämpning?
- Hur skulle du beskriva en typisk polis kort?
- Har polisen en viss jargong?
 - Hur ser isåfall den jargongen ut?
- Hur ska polisen enligt dig framhäva sig på gatan?

Den egna polisrollen (Insocialisering)

- Vilka förväntningar har du på dig själv som polisaspirant?
- Vilka förväntningar finns på dig som polisaspirant/polis under utbildning?
 - I relation till utbildning och från kollegor i fält
- Tycker du att du lever upp till den bilden som Polisaspirant?
 - På vilket sätt tillgodoser du bilden som du presenterat?
- Vilka förutsättningar har du att leva upp till rollen/förväntningarna?
 - Vilka egenskaper tycker du att du har för att bli polis?
- Hur vill du att andra ska uppfatta dig som polis?
 - Hur ska allmänheten tolka dig?
 - Hur ska kollegorna tolka dig?
- Skiljer sig allmänhetens syn på din roll som polis, kontra dina kollegors syn på din roll?
 - På vilket sätt skiljer sig dessa bilder åt? varför tror du att det är så?
- Finns det enligt dig några utmärkande drag som skiljer dig som privatperson och som polis?
- Kräver din yrkesprofession att du framhäver dig på ett särskilt sätt privat och i tjänst?
 - om ja: Varför är det viktigt?
- Anser du att det finns något hos dig som privatperson som motsätter sig idealet som polis?
 - Om inte, varför tror du att det är så?
 - Om ja, hur påverkar detta din roll som polis tror du?

Maskulinitet (Tema som tas upp i behov)

- Har det faktum att du är man betydelse i polisyrket enligt dig?
- Hur skulle du definiera maskulinitet?
 - Hur uttrycker man maskulinitet?
- Kan maskulinitetsuttryck vara positivt/negativt för en polis?
 - Varför/varför inte?
- Skulle du till och med säga att det är nödvändigt för att leva upp till rollen som polis?
 - Varför/Varför inte?
- Finns det en skillnad enligt dig mellan manliga och kvinnliga poliser?
 - Hur ser dessa skillnader ut?
- Tycker du att förutsättningarna för att bli polis för kvinnor är annorlunda än för män?
- Har du uppfattat att polisutbildningen försöker tillgodose mångfald - det vill säga att det riktar sig till både kvinnor och män?

Avslut: Har du några funderingar eller någon fråga som du vill återkoppla till?